Dosarul nr.4r-391/24 Judecătoria *****, sediul Buiucani
4-20011837-02-4r-26012024 Judecător Elena Costiuc

D E C I Z I E

30 iunie 2025 *****
Colegiul penal al Curţii de apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială
Judecători: Igor Chiroșca și Eugeniu Beșelea

A examinat în şedinţă de judecată, în lipsa părților, recursul declarat de către victima Gudima Victor împotriva hotărârii Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 16.11.2023, în cauza contravențională în privința cet. Gudima Diana, intentată în temeiul art. 78[1] Cod contravențional.

Colegiul penal al Curții de apel Centru, asupra recursului,-

C O N S T A T Ă:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI04726791 din 21 ianuarie 2020, încheiat de către agentul constatator, Rabovil Ruslan din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție *****, cet. Diana Gudima se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 78[1] Cod contravenţional, adică „Maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale”, fiind reținut în sarcina lui Diana Gudima, că la data de 12 ianuarie 2020, ora 23:00, pe adresa din *****, str. ***** *****, l-a agresat pe cet. Gudima Victor, prin aplicarea de lovituri în regiunea capului, pricinuindu-i vătămări corporale neînsemnate.

Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 16.11.2023, a fost încetat procesul contravențional de învinuire a lui Gudima Diana în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art.441 alin.1 lit.a) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, victima Gudima Victor a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a indicat că, instanța de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, se contrazic prin probe veridice ca înregistrarea video a momentului aplicării loviturilor din partea Dianei Gudima asupra sa, din care considerente concluziile

primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, fiind ignorate și nejustificat apreciate critic probele și circumstanțele directe.

Menționează că instanța de judecată, a dat dovadă de părtinire Dianei Gudima, toate acțiunile instanței, întrebările adresate participanților procesului erau îndreptate exclusiv în scopul apărării Dianei Gudima, fapt ce poate fi confirmat prin înregistrarea video.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.1 Cod contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI04726791 din 21 ianuarie 2020, încheiat de către agentul constatator, Rabovil Ruslan din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție *****, cet. Diana Gudima se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 78[1] Cod contravenţional, adică „Maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale", fiind reținut în sarcina lui Diana Gudima, că la data de 12 ianuarie 2020, ora 23:00, pe adresa din *****, str. ***** *****, l-a agresat pe cet. Gudima Victor, prin aplicarea de lovituri în regiunea capului, pricinuindu-i vătămări corporale neînsemnate.

Prin hotărârea Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 16.11.2023, a fost încetat procesul contravențional de învinuire a lui Gudima Diana în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art.441 alin.1 lit.a) Cod contravențional.

Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a dispus adoptarea unei decizii de sancționare a lui Gudima Diana, în lipsa probelor pertinente și concludente, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Gudima Diana în comiterea încălcării prevederilor art. 78^1 Cod contravențional, sunt nefondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în procesul verbal cu privire la contravenție, nu poate fi temei de recunoașterea vinovăției și sancționarea persoanei.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Or, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi cele incriminate lui Gudima Diana.

Prin urmare, instanța de judecată întemeiat nu a reținut poziția acuzării precum că vătămările victimei au fost cauzate anume de către cet. Diana Gudima, or, simplul fapt că o persoană are careva leziuni, în lipsa altor înscrisuri probatorii, decât declarațiile victimei Gudima Victor, care putea denatura situația, prin relatarea unor lucruri ireale, care un timp îndelungat se află în relații de conflict, totodată, se află și în proces de divorț, nu pot sta la baza unei hotărâri de sancționare.

Or, potrivit circumstanțelor dezvăluite în cadrul ședinței de judecată, s-a stabilit cu certitudine că, la moment părțile se află în prezența unui litigiu privind desfacerea căsătoriei, prin urmare, părțile sunt în conflict.

Mai mult decât atât, relațiile ostile dintre Victor Gudima și Diana Gudima se confirmă și prin sesizările depuse la organul de poliție de către cet. Victor Gudima, la Judecătoria *****, sediul Centru de către Diana Gudima.

Așadar, la caz nu s-a dovedit existența laturii obiective a contravenției de violență în familie, și pe cale de consecință a faptei contravenționale incriminate de către agentul constatator doar în baza raportului de expertiză efectuat peste 3 zile din data presupusului incident între Diana Gudima și Victor Gudima, prin care se constată doar urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnate a integrității corporale, care posibil au fost cauzate în circumstanțele relatate de Victor Gudima

însă nu probează în nici un mod fapta prejudiciabilă și raportul de cauzalitate dintre faptă și rezultat.

Totodată, cu referire la CD-R cu înregistrări video la care face referire recurentul, se reține că, acest înscris întemeiat nu a fost luat în considerație de către instanța de judecată, deoarece a fost prezentat direct în instanța de judecată, dar nu agentului constatator.

Așadar, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agentul constatator și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că se invocă doar afirmațiile că, conform materialelor acumulate și informației parvenite s-a stabilit cu certitudine că Gudima Diana a încălcat prevederile art. 78^1 Cod contravențional și că sunt acumulate destule probe pentru a fi tras la răspundere contravențională, probe ce nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată.

În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc elementele contravenției de agresare fizică, prin cauzarea de vătămări corporale neînsemnate.

Deci, recursul agentului constatator nu este argumentat și Colegiul la examinarea acestuia invocă prevederile art.470 Cod contravențional, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către victima Gudima Victor.

Se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 16.11.2023, prin care a fost încetat procesul contravențional de învinuire a Dianei Gudima în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art.441 alin.1 lit.a) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială

Judecători: Igor Chiroșca

Eugeniu Beșelea